

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 „ 50 „
Negyedévre 2 „ 10 „
Egy hónapra 1 „ 5 „
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **BARTHA MOR.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:
Hat hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többször
hirdetések alkú szerint jutányos áron vetetnek fel. Bélyegdíj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

Igaza van-e Bánffy-nak?

Bródy Sándor «Fehér könyvének» megjelenése óta a legaktuálisabb politikai beszéd-tárgy az a szenzációs interjú, melyet Bródy a Fehér könyvben szószó szerint közöl.

A mult embere Bánffy nyilatkozik a jelen emberéről Széll Kálmánról, kritika tárgyává teszi működését, s oly kijelentést tesz ezzel kapcsolatban, a mely nagy jelentőségénél fogva szinte provokálja a bonczolatást.

A nyilatkozat különösen két pontban csucosodik ki, a felekezeti és nemzetiségi kérdésben. Ezeknek a magyar államra gyakorlandó romboló hatását Széll Kálmán művének tartja Bánffy, s a jövő eredményre nézve így definiál:

El fog következni az, a mi következetesen készítettet előre: külföldi eredetű és gőczpontos ultramontánizmus fog uralkodni, agrárius, tehát reakcionárius irányzattal, erősen antiszemitizmusokkal.

Ez a kijelentés mindenesetre olyan, a mely szinte követeli, hogy független irányu lap, melynek különben is van érveke a protestantizmus iránt: kutassa, keresse, van-e alapja, komolyan lehet-e venni, vagyis igaza van-e Bánffy-nak?

Mi, a kik a Bánffy s a Tiszta-rendszer ellen folytatott harczból erősen kivettük részünket, folyton támaszva a

rendszer, annak embereit, tehát részrehajlással vádolhatók nem vagyunk, — kénytelen kellenen jelentjük ki, hogy fájdalom Bánffy-nak igaza van!

Széll Kálmán az udvariassági miniszterelnök, a sima politikus titkon, pak-tálva a reakció sötét lovagjaival, a néppárttal, s a hitehagyott nemzeti part ultramontán elemeivel, azon az uton van, hogy megteremtse a katolikus szellemű, erősen ultramontán izű, protestáns és zsidó—ellenes kormánytöbbséget.

Az az ember, a ki Deák Ferencz tanítványának vallja magát, oda sülyedt, hogy a fekete csuhához simulva, titkon, lopva táborot teremt magának a szabad szellem, a hazafias érzés s a protestantizmus elnyomására.

Fájdalom Bánffy-nak ebben nagyon is igaza van!

Itt az idő tehát, hogy protestáns papjaink, tanítóink megfontolják a dolgot s a közelgő választásoknál számot vessenek az ígéretésekkel, melyeknek elfogadásával épp a reakció táborába fognak belépni.

Itt az idő, hogy paizsunkat feltartsuk az ultramontán dárdák ellen s visszaverjünk minden támadást, mely ellenünk s vallásunk ellen irányul.

Mi protestánsok a 67-iki kiegyezés óta is hebizonyítottuk, hogy oly erős támaszai vagyunk a magyar nemzeti államnak, a minő egy felekezet sem:

nem engedhetjük meg tehát, hogy a Széll Kálmán féle emberek leszámoljanak velünk. Ha az ő érdekeit a fizetett sajtó szolgálván dicsőségét hirdetve félre akar bennünket vezetni, jusson eszünkbe az a példa, a melyet a Bánffy regime alatt tanultunk, hogy eszköznek lenni hálátlan dolog. Hálátlan az különösen Széll Kálmánnal szemben, akinek politikája sokkal egészségtelebb és veszedelmesebb, mint volt még tan Bánffy Dezsőé is.

Hiszen Széll Kálmán a mi megrontásunkra még azt az eszközt is felhasználja, a miről eddig álmodni sem mertünk, nevezetesen a néppárttal való szövetséget!

Kell-e ennél döntőbb argumentum? Be lehet-e jobban bizonyítani azt, hogy a felekezeti kérdés jövőjét illetőleg Bánffy-nak igaza van!

De igaza van a nemzetiségi kérdésben is, a mikor így nyilatkozik:

„Miért sietett Széll ur a nemzetiségi osztályt oly sűrűszen széjjel venni? Hogy a nemzetiségek és a néppárt — mert ebben az osztályban őket is megfigyelték — kívánták ezt. Pedig nem is én vagyok az apja, Hieronymi találta ki. Itt van példának a brassói iskola dolga. Sajátságos kis ügy, még alig egy évi minisztertársam Wlassics, teljesen egy volt velem annak az elintézésében; együtt csináltuk, amit tettük, aminek egykori kollegám most éppen az ellenkezőjét művelte. Ugy tartom, hogy még

Becsületbiróság.

— A «Debreczen» tárczája. —

Irta: **Tóth Béla.**

Felső-Daróczi és Ér-Semjéni Tibold Miklós császári és királyi huszárfőhadnagy, császári királyi kamarás, füstszagu, ködös, novemberi este érkezett a kis városba, ahol még soha sem volt. Nem tudom micsoda ügyben kellett odamennie. Már a vasutnál nagy feltűnést keltett elegáns, sugar alakja és arany sujtásos bekecse. Az állomási tisztviselőség hölgyei mind az ablakhoz tódultak és konstalták, hogy a jövevény igen érdekes ember és alkalmasint kitűnő táncos. A szenzáció aztán végigszaladt az egész városban, mikor Tibold Miklós nyitott berkocsin az előkelő »Vörös ökör» vendégfogadóba hajtott. Főlöttebb nagy vala a megilletődöttség a kávéházban is ahol a főhadnagy szilvórium-izű konyakot ivott és tegnapi lapokat olvasott, míg szobáját befűtötték. Egy igen zajos veszekedésű tarokkparti hirtelen elcsöndesedett, mert mind a négy játékos figyelmé az új vendégre irányódott; Gizike kisasszony pedig a kasszában eltört egy likőrös poharat, úgy rajta feledkezett a szeme a nyalka tiszt szép hosszú, szőke bajuszan.

Tibold Miklós aztán fölment a szobájába átöltözött és hogy eűzze a multheti árendás-

pipákból maradt dohosságot, rágyújtott egy szivarra és végig akart heveredni a kályha mellett a zöld ripszdivánon, mikor kopogtatnak.

Két uri ember lépett be feketekabátosan, keztyűsen mereven tartva kezében a kalapot.

Az egyik magas, sovány, szőke göndörhaju legény volt, megbocsáthatatlan nagyságu mancsatakat viselt és balrendezői meghajlással, igen folyékonyan és gömbölydeden mondá:

— Engedje meg főhadnagy ur, hogy bemutassam magamat: Likvirinyi Gusztáv gyógyszerész vagyok.

A másik ur, alacsony, zömök kopasz, barna ember, szintén maghajtotta magát:

— Anda László ügyvéd.

A tiszt leültette a vendégeit és megkérdezte hogy mivel szolgálhat, A gyógyszerész felelt főlöttebb pergő nyelven és folyvást köszörű kő módjára forgatva a keze közt s kalapot.

— Nagy szívességet jöttünk kérni a főhadnagy urtól . . . azaz méltóságodtól. (igazította meg magát megzavarodva, mikor Tibold felkelt, hogy szivar után nyuljon es atilláján megcsillant a kamarási paszomány.) Azt a nagy szívességet hogy becsületbirói tisztet kegyeskedjék elvállalni. Felünk: Kerek István ajjegyző Geédy Aladar ügyvédjelölt ur között reg huzódó lovagias ügy folyik es mi

felünket addig nem engedhetjük megverekedni Geédy Aladar urral, míg becsületbiróság nem mondja ki ez ur parbaképességét.

Tibald Miklós nem szerette a pörrel kapcsolatos duellumokat és kedvetlenül rágta a szivarját.

— Miért épp engemet akarnak az urak ebbe a dologba avatni? Én ügyeimet jöttem ide elintézni és kérdés ki fogja-e futni az időm?

Likvirinyi Gusztáv egyre gyorsabban forgatta a kalapot:

Nem volt kihez folyamodnunk. Ha méltóságod nem érkezik ide az este es nem értesülünk jöttéről, valóban megakadtunk volna, mert negyedik becsületbiró nincs. Aki volt hirtelen megbetegedett. Az elnök Schlerffy nyugalmazott őrnagy ur lesz . . . Már megválasztottuk. A többi három becsületbiró doktor Kiss főorvos, Petrák földbirtokos es Galnay városi tanácsos . . . Igen kérjük méltóságodat, sziveskedjek elvállalni a birói tisztet . . .

— Az egész tárgyalás nyilván igen gyorsan fog végződni . . . holnap reggel nyolcz órakor szolt közbe az ügyvéd.

A gyógyszerész pedig folytatta:

— Az eset röviden az, hogy . . .

Tibold Miklós a szavába vágott:

— Bocsánat, de nekem az a szokasom hogy előleges információkat nem fogadok el ilyen esetben egyik fél részéről sem. A

politikában is, ha az ítélet oly gyorsan változik, mint a guszpus, ez legalább is nem izléses."

Szomorú dolog, de igaz, hogy Széll Kálmán nem áll paktálni a nemzetiiségekkel. Neki mindegy most már, ha a 10 éves vívmányok egy perc alatt romba dőlnek, ha az oláh, rác, undok nyelvvel megszidalmaz, ha állami önállóságunk, tekintélyünk guny tárgya lesz, csak ő éljen, s huzzza a hatalmi osztalékot, melyben mint kormányelnöknek oroszlanrésze van!

Itt van újra a refrain: „Bánffynak fájdalom igaza van!”

Mi azonban azt hisszük, hogy Bánffynak igaza csak rövid ideig lesz. A politikai világban nap-nap után rebesgetik a parlamenti feloszlását, az új választások megejtését.

Ebben reménykedünk.

Réméljük, hogy Széll perfid akciójára a magyar nép megadja azt a választ, a mely a kegyelmes urat megilleti. Megadja azzal a méltósággal és következetességgel, melyre mindig büszke volt.

Ki fogja jelenteni a gondviselészerű loagnak, hogy noha a jesusitizmus és klerikális felfogás szerint kedves dolog lehet a Széll Kálmán eljárása, — de Magyarország lakóinak az a része, a mely első sorban magyar, azután protestáns, az olyan nézőjatekokban, papi fondorlatokban, pápai lábsókokban, a melyek a nemzeti szellem s felekezeti egyenlőség rovására mennek, nem gyönyörködik.

S. B.

Dalmácia jövője.

Dalmácia jövője tekintetéből a M. O. érdekesen foglalkozik. Ide iktatjuk legközelebbi — mai — számából azon reflexióját, a melyet dr. Mazzura pár megjegyzésére tesz. Nincs igaza dr. Mazzuranak, a mikor szentimentalizmusnak nevezi azt a felfogásunkat, hogy a magyar politikusoknak a horvát nép magyargyűlölete vette el a kedvüket at-

tól, hogy Dalmácia visszaszerzésére törekedjenek. Ez nem szentimentalizmus, ez tény, a mely azon a helyes felfogáson alapult, hogy nem állhat a magyar nemzet érdekében azok terjeszkedési vágyait előmozdítani, a kik gyűlölik. Abban sincs igaza, hogy Magyarország nem respektálta az 1868. XXX. törvényeket és hogy ez a körülmény okozza a horvát nép ellenséges hangulatát. Miután pozitív vádak nem sorol föl, mi sem akarunk ebbe a tárgya most mélyebben belemenni, de azt hisszük, hogy 1868. XXX. t.-cz. illoyalis végrehajtásának vádjá igen sok horvát ellenzéki politikusnál csak ürügy az izgatás amaz okának elleplezésére, a melyre tegnapi cikkünkben rámutattunk.

Ellenben igaza van Mazzuranak abban, hogy Dalmácziának az osztrák-német politikai és gazdasági érdekkörbe való bevonását a magyar nemzet sem nézheti szívesen. Eppen azért helyes és örvendetes dolog volna, ha Mazzura példáját minél többen követnék és a hálátlan rekriminációk helyett a két nemzet közötti régi jó testvéri viszony helyreállításának módozatain gondolkoznának.

Csak hogy ez nagyon bajos dolog addig a míg az olyan okos és tag lakörű politikus is, mint Mazzura, úgy gondolkozik, hogy Horvátországnak Magyarországgal szemben védelmi állapotba kell helyezkednie. A védelmi állapot ott, a hol nincs támadás, tulajdonképpen szándékos elkülönítést jelent, a milyent Mazzura akar, teljes lehetetlenség.

Mindazáltal Mazzuranak a két felszólalását kedvező jelenség gyanánt jegyezzük föl, mert azt látjuk belőle, hogy Horvátországban is érzik immár a két nemzet közötti rossz viszony káros hatását és bizunk benne, hogy ez az érzet arra fogja indítani a horvát politikusokat, hogy a gyűlölet folytonos szítása helyett a két nemzet közeledését mozdítsák elő.

Debreczen, április 9.

A király berlini utját a felhivatalos lapok egészen udvariassági viszonyokból eredőnek tartják — illetve akarnak elhítni. De a közvélemény rég elszokott már attól, hogy császárok királyok utazásaihoz ne fűzőn semmi politikai kombinációt, kivált ha, meg kancellárját vagy egyik-másik miniszterét is viszi magával, miként most például Ferencz József kíséretül gf. Goluchowskyt is utaztatják. A kettős birodalom főfeladatának most a Balkán félszigeten alakult viszonyok irányában való cselekvés mikéntjét, tehát a látogatás hátterének is ezt

tartják. S Berlinben is hasonlóképpen gondolkoznak, a mint ez az ezen ügyet érintő legközelebbi következő táviratból ismeretes:

Ferencz József király látogatásának bejelentése is meglepetést keltett. Az a kísérlet, melylyel a látogatást pusztán udvariassági tény és családi ügy jellegével iparkodnak felruházni, nem tarthat számot arra, hogy nőtársó szó gyanánt szolgáljon az esemény megmagyarázásához. De ha ez formailag helyes is, azért mégis nyilvánvaló a találkozás politikai jellege, annál inkább, mert gróf Goluchowski elkíséri fejedelmét. Azok a kommentárok, melyek eddig politikai körökben felmerültek, természetesen nem tarthatnak számot semmi hiteleségre. Ily kommentárt lehet hallani igen különbözők. Utalnak például arra, hogy a Balkánpolitika teszi szükségessé a fejedelmek személyes érintkezését, vagy hogy az orosz-bolgár katonai konvenció, vagy Ferdinánd fejedelem áttérése és hazasodás szándéka, más kombináció szerint pedig a macedóniai zavarok adtak okot az entrevuere. Másrészt azonban hangsúlyozzák, hogy semmi ok se forog fenn az orosz Balkánpolitika miatt való gyanakodásra, és hogy az e tekintetben futólag fölmerült agályok e pillanatban eloszlottaknak tekinthetők.

•**Vakulj magyar!** Mikor legközelebb a bécsi tanácskozás eredményeként a kormányparti lapok nagy dicsekedéssel emlegették S z é l l miniszterelnök vívmányait, hogy különösen a hadügyminiszter tufeszitét és megbírhatalmát követelésit lehető, legkisebb összegre alázállította, úgy hogy e miatt a hadügyminiszter lemondásával fenyegetőzött: a közönséges viszonyok kizsákmányoló rendszerének az ismeretében mindjárt mondtuk, hogy ennek a nagy győzelmek is nagy részét redukálni kell, mert majd megmutatja a következtetés, mint már e téren annyiszor megmutatta, hogy az a győzelem-hír nem egyéb, mint kormányelnöki manőver, porhintés a nemzet adófizetésének tufeszítése és folyton emelése miatt aggódók számára. Ime — fájdalom — már részben bizonyult következtetésünk alapos volta, amelyhez különben a közönséges viszonyok természet és történetének figyelemmel kísérése mellett nem is kell nagy képesség: adtak biz azt a hadi kormányt és a mit adtak, már eddig — 6 millió frt — nem is oly csekélység, hogy pénzügyünket legkevesebbé sem zavarná s az adófizetői lelkében semmi keserűséget ne költethetne. De — úgy tartjuk — hogy fizetés-tulterhelhetésünk a közönséges követelések kielégítésére nemcsak a hadigyi kivált tengerészeti, hanem más pl. a külügyi

becsületbírószágot előtt szava van minden segédnek. Ott elmondhatják, a mit jónak vélnék. Most azonban nincs helye semmi pertraktációnak.

Likvirinyi Gusztáv egy kicsit elszégyelte magát, de azér szavait és kalapját egyaránt kerekdeden pörgetve, mondta:

— Méltóságod e nyilatkozatából azt látom, hogy sziveskedik kérésünket teljesíteni. Nekünk tehát most nincs többé más kötelességünk, mint forró köszönetet mondani a felünk és a magunk nevében.

— Holnap reggel háromnegyed nyolczkor monda az ügyvéd.

— Elfogunk jönni méltóságodért és elvisszük az őrnagy ur lakására.

A főhadnagy ur kezét szoritott a hajlongó urakkal, kikisérte őket a küszöb elé, aztán megtárgyaltva atillájá egy-két gombját, lefeküdt a zöld ripszdivanra és elgondolta magában, hogy a vidék csak sose lehet ilyen elposványodott affairek nélkül.

Egy-zerre nagy ruhasuhogás és sebes léptek hallatszottak a folyosón. Az ajtón hirtelen egyet koppantott egy kéz és rögtön le is nyomta a kilincset. Mire Tibold Miklós felugrott és kapcsolta atilláját, már előtte állt egy szép, nagy szőke leány és tagra nyitott szemmel, oly meghökkenve nézett rá, mintha elvette volna az ajtót és nem azt látta, a kit keresett. A főhadnagy is azt hitte, hogy

a csinos vendég eltévedt, Kisse zavart és mosolygó pillantással varta a helyzet tisztázását. A leány nem szólt, csak lihegett. Arcza égett a sietségtől, orraczimppái tagak voltak, mint a szaladóc, akinek sok levegő kell. Azután ajkához emelte karmantyuját, melybe zsekkendője volt dugva és száraz, akadozó hangon kezdte:

— Tibold főhadnagy ur?

A katonatiszt meghajolt és halkán összehajlította a sarkantyuját. Ez ösztönyszerű mozdulat közben pedig hirtelen végigvillant az elméjén az az igen természetes és jámbor kérdés, hogy vajjon mit akarhat tőle ez a váratlan vendég? Minden más agyban bolmi kaland gondolata fordult volna meg. De Tibold Miklós, mint az igen szőke és igen erős emberek többnyire, ártatlan lélek volt. Csaknem együgyűn meglepődött és kíváncsi arcczal nézett a jövevényre.

A leány újra megzöszölt. Gyorsan, rekedten, el-elfuladva beszélt és úgy tétovázott, mint a hebegő, a ki keresgél a szavak között, hogy melyiket bírja majd legkönnyebben kimondani.

— Én Boglár Margit vagyok... Azért jöttem ide, mert én vagyok a Geédy Aladár unokahuga és mennyasszonya...

A főhadnagy úgy rémlett, hogy már hallotta valamikor ezt a nevet. Csak az nem jutott eszébe, hogy az inént a két urtól hal-

lotta; nevek dolgában győnge memóriája volt. Még erősebben kérdő pillantást vetett a leányra. — Az meg egyre jobban akadozva folytatta:

— Geédy Aladaré, akinek a becsülete fölött a főhadnagy ur holnap reggel bíraskodni fog.

Tibold Miklóst mintegy kellemetlen ideges borzongás futotta végig a ferdehelyzet érzése. Ez a természet informálni és könyörögni jött hozzá! Melegség csapott arczába; elpirult a gondolattól, hogy ő ilyen dologba keveredett.

— Nagysád, — szölt merev hangon, — én erről a tárgyról senkivel a világon nem értekezhetek.

A leány melléből zokogás fakadt föl:

— Tudom én azt, tudom én azt! De mikor az ő életéről van szó... Meg kell engemet halgatnia.

A katonatiszt hátralépett; — I-mellem, hogy nekem erről a dologról nem szabad hallanom, legkevesebbé egy nőtől és ha nagysád folytatja, kénytelen leszek távozni innen.

— A leány az ajtó elé szökött s ugyanazzal a nagy mozdulattal letérdelt a szőnyegre és karmantyuját a levegőben rázva, kétségbeesett, dühös akaráttal beszélt:

— Nem, nem bocsátom ki a főhadnagy urat, míg meg nem halgatott. Megfog engemet

költségvetés terén is emelkedik. De hát ezt »vakulj magyarral« fedezni szükséges, mert az egész tehernek egyszerre bevilágítása bizonylatot kellene a kes-rüsséggel már is telve levő hazafi lelkekben.

Katonai követelések. A közös hadügy-miniszter, a közös miniszteri tanácskozáson 1901-re a hadsereg számára 11 millió, a hadi tengerészet számára 16 és fél millió korona rendkívüli hitelt követelt. A két hadügyminiszter hajlandónak nyilatkozott a követelés teljesítésére, mivel Goluchovszki gr. külügy-miniszter minden befolyását felhasználta, hogy a hadügyminiszter követelésének érvényt szerezzen. Az új gyorstűzelő agyuk behozatalát elhalasztották 1902-ig, de az ujoncjutalek föl-emelésére vonatkozó javaslatot meg az ősz folyamán bemutatják a két parlamentnek.

Királyi kinevezés. Tibád Antalnak közigazgatási bírónak történt kinevezésére vonatkozó királyi elhatározás így szól:

Magyar miniszterelnökömnek a miniszterium nevében tett előterjesztésére Tibád Antal országgyűlési képviselőt a közigazgatási bíróságokhoz ítélő tablai bírónak kinevezem.

Kelt Bécsben, 1900. évi apr. 1 én.

Ferencz József s. k.

Szell Kálmán s. k.

Egy város polgármester nélkül. Levelezőnk írja: A legutóbbi makói panamák-ból kifolyólag a belügyminiszter arra hívta fel Makó városát, hogy új szervezeti szabályrendeletet készítsen és gondoskodjék a tisztviselők nyugdíjintézményéről. Navay Lajos főjegyző elnöklésével egy bizottság elkészítette a városi új szervezeti szabályrendeletet; ezt azonban Makó legutóbbi képviselőtestületi ülése leszavazta. Ez azt eredményezte, hogy a város vezető nélkül marad. A polgármester: Szell György felvan függesztve állásától, Cseresznyes János h. polgármester pedig a városi közgyűlésen bejelentette állásáról való lemondását és ismét elfoglalja a reodorkapitányi állását. Cseresznyes elhatározása a legutóbbi közgyűlés határozata volt döntő befolyással. Ugyanez ügyből kifolyólag dr. Navay Lajos csanádraegyi főjegyző levelet intért Cseresznyes polgármesterhez. Navay képviselő állásának megtartásával lemondott minden szakbizottsági tagságáról, melyekre a képviselőtestület választotta, mert — ugymond — mindaddig, míg a város ügyvitele és szervezése a mai alakjában fentartva lesz, addig minden ellenőrzés, minden bizottsági munka meddő és célra nem vezethető.

hallgatni! Kötelessége meghallgatni! Mert én nem hagyom mindnyájunkat elveszni. Tudom, kicsoda rettenetes vádat emelnek holnap Aladár ellen. És én meg akarom őnt győzni, hogy nem igaz, amit majd rámondanak! Azt fogják rá, hogy tolvaj.

Tibold Miklós a leány energiájától lebüvölten állt a szoba közepén. Már nem vágott a szavába és az sem jutott eszébe, hogy fölemelje a terdepőt. De a tolvaj szóra szemöldöke összerándult.

— Nem igaz, nem igaz! fuldoklott a leány, dühösen hadonázva a karmantyúval. Azt fogják rá, hogy egy éjjel, mikor kártyán vesztett, feltörte az edesapám pénzes szekrényét. Hát igenis feltörte, de az apám engedelmével. Az apám az ő nagybátyja. Azt mondta neki: »Fiam, ha pénz kell, csak nyulj a szekrényembe.« Megmondta neki világosan akárhányszor. Vagy talán azt tetszik kívánni, hogy ide hozzam az apámat? Ő is azt fogja mondani... megesküszik rá, ha ön kívánja. És egy elcsapott cseléd, egy boszorkány azt állítja, hogy ez nem így volt. Azt hazudja, hogy apám tetten érte Aladárt és puskát kapott le a szegről; agyon akarta őt löni. Nem igaz, nem igaz! Edesapám maga mondta neki: »Fiam, ha pénz kell...« Es az az asszony már 4 éve zsarol bennünket... Már 4 éve történt ez a dolog, mikor én még kis lány voltam... 4 évvel az el-

Választási fuvardíjak. Temesvármegye rendkívüli közgyűlése egy újabb belügyminiszteri rendelet értelmében a képviselőválasztók fuvardijairól a már kiadott szabályrendeletet aképpen módosította, hogy egy fogat utáo, a melyen 3 választó szállítandó — klmként 20 fillér fizetendő. A fuvarozási díj minimuma 3, maximuma 12 korona.

Torontál megye rendkívüli közgyűlése a val. fuvardíjakat 20 fillérben állapította meg. — Kivétel csupán a munkaidőnek megfelelő jut.—okt. havi időszak, melynek tartamára oda és vissza 26 fillérben állapított meg akképen, hogy kikerekítéseknél a 49 filléren aluli öszegok elhagyandók, az 50 filléren tuli részek pedig 50 fillérré kikerekítettek.

KÜLFÖLD.

Franciaország. Franciaország gyarmati hadsereget szervez, a melynek szükségességét már régóta hangoztatták a politikusok. A kérdés közel tizenkét esztendeje állandó vita tárgya: tizenegy évvel ezelőtt adták be az első javaslatot a gyarmati hadseregről, de csak most jutott odaig, hogy törvényre legyen. Pedig legfőbb ideje volt már, hogy Franciaországnak állandó gyarmati hadserege legyen. A tengeren tuli franciabirtok egyre növekedik és az eddigi francia hadiszervezet nem volt alkalmas arra, hogy ezt a birtokot kellőképpen megvédelmezze, vagy hogy talán újabb területet is szerezzen.

Franciaországnak van az anyaország védelmére otthon erős hadserege, partjai védelmére erős flottája, de Cayenneban, Új-Kaledóniában, az Antillakon, Afrikában és Ázsiában csak tengerészgyalogság, idegen légió és benschülött miliczkatonaszág áll a kormány rendelkezésére. Ha egyszer nagyobb hadművelet szükséges a gyarmatokon, akkor Franciaország nagy zavarba jut. Így volt Madagaszkár meghódításánál is, a hova az anyaországból kellett katonaságot vinni s a hol igen szomorú tapasztalatokat szerzett, hogy gyarmati hadsereg nélkül gyarmatait nem lesz képes megvédelmezni. A mulkor, mikor a gyarmati hadsereg kérdése ismét napirendre került, csöpp hija, hogy ismét el nem bukott az egyes miniszterek versenygése miatt. A hadügyi, a tengerészeti és a gyarmati miniszter egyaránt magának követelte a gyarmati hadseregen való rendelkezés jogát. A kamara azonban a hadügyminiszter rendelkezésére bocsátotta a gyarmati hadsereget s megszavazta az egész javaslatot.

A háboru.

A harcztér legújabb eseményei komoly aggodalmat keltenek Londonban, a hol meg a katonai körök is azt hiszik, hogy Roberts lord egyelőre nem tehet mást, minthogy körül sáncolja és megerősítse magát Bloemfonteinban. Ez a város egy nagy síkságon fekszik, körülötte több kopje van, a melyek magassága 200—300 meter közt váltakozik. — Egy déli kopjén van egy régi vár, amelybe Roberts most a nagy hajóágyukat helyezte el. A burok 20—25 angol mértföldnyi távolságban körül halóztak a nagy angol sereget, sőt egy hír szerint a bur előőrsök alig tizenöt angol mértföldnyire megjelentek már Bloemfontein előtt.

A legnagyobb veszedelem Robertsnek, hogy a burok hataimukba kerítették a fokföldi vasutat, s ezzel nemcsak az Oranzs déli sarkában levő angol csapatokat vagták el a főeregtől, hanem elvágtak Roberts összeköttetését a Fokföldön at Port-Elizabeth kikötővel, a honnan szintén nagy szállítmányt vár az angol fővezér.

Itt és Durbanban szállítják partra azokat a lovakat is, a melyeket Anglia, Magyarországban, Oroszországban és a keleten vásárolt össze. Az angol hadügyi hivatal közzé teszi, hogy Roberts az utóbbi napokban sok lövészt kapott, úgy, hogy remény van, hogy legközelebb változni fog a helyzet. Ez a biztatás keveset használ, mert hogyan hadhatna előre Roberts agyúval, ha nincs lova, hogy azokat vontathassa. A téli ruha hiánya meg nagyobb baja lehet az angol seregnek, mint a lóhiány, mert a kemény tél, a mely csak most kezdődik, már is ezerszámmra betegre és ha-czkeptelenre teszi a katonákat. Buller Natálban hasonló okok miatt szüneteltetésre van kárhóztatva s egy közelebbi hír szerint a burok ott is készülődnek már, hogy az angolok télenességét kihasználhassák a maguk hasznára. Buller katonáinak a nagy része is beteg, maláriában és bélyuladásban szenved, és e miatt szóval Buller sem gondolhat újabb előnyomulásra.

Az angol gyarmatügyi hivatal ennek dacára most látja jónak közzétenni a táviratváltást, a mely Chamberlain és Hutchinson natáli kormányzó között folyt.

A kormányzó elküldötte az angol kormányának a natáli miniszterek tanácsának egy jegyzőkönyvét, a mely azt mondja a többi közt, hogy Natál miniszterei teljesen és szívből csatlakoznak a királyi kormányának a politikájához, a melynek értelmében a jö-

A leány lassan, szemét törülgetve indult az ajtó felé és csak egyre azt hajtotta:

— Ne higye el azt a vadat... Hiszen az apa megmondta neki... Négy év előtt volt az, igen régen. Mikor én még iskolába jártam. Aladár meg jogász volt. Azóta nem kártyazik es igen jó ember.

Es a folyosón is oly vontatott léptekkel ballagott végig, mintha még egyre az ő nagy, meggyőző okait ismételné magában, alázatosan, szeliden.

Másnap reggel a becsületbírószág csak egyetlen vádponttal foglalkozott: hogy Geedy Aladár urnak joghallgató korából befejezetlen kávéházi ügye maradt bizonyos Marilai Alfred fényképész segédével. A Geedy Alfred megbízottjai azonban okirattal igazolták, hogy föntnevezett Marilai Alfred ez idő szerint New-Yorkban működik, hova egy jóval korábbi disznóság következtében helyezte át tevékenységének terét. Amit Kerek István s az ellenfel képviselői kénytelenek voltak röstelkedve elismerni. Egyéb kifogást nem tudtak Geedy ellen, kit aztan a becsületbírószág egyhangulag lovasias elégtételadására es vevesére képesnek nyilvánított. Es Tibold Miklós harmadnapra Budapestten olvasta az ujságokban, hogy X-váron Kerek István aljegyző es Geedy Aladár ügyvédjelölt között pisztolyparbaj volt. A felek egyszer lőttek, de egyikük sem talált.

jegyzésünk előtt. Es mi fizetünk annak a gaz cselédnek, hogy hallgasson. — De hátha az Aladár ellensegei még többet fizetnek? Ah, lstenem, én tudom, hogy holnap ezt a vadit emelik ellene! Az a nyomorult vén asszony fog vallani a becsületbírószág előtt!

Tibold Miklósnak megesett a szive a szegény teremtesen. Bár nem volt valami éles elméje, megértette a történetet. Szerette volna azt mondani a leánynak: »Cselédek nem hallgat ki becsületbírószág, a melyben én ülök.« De mint korrekt ember, meg sem mondta. — Csak fölemelte a sirva térdelő gyermeket s miközben fölemelte, szinte vissza kellett rántania a kezét, hogy ne simítsa meg tiszta aranyos haját. A leány nagy, fenyos könyeket hullatott karmantyújába es együgyű kis oskolás ptyergő hangján ismételtette:

— Pedig nem is igaz!... Az apa megmondta neki: »Fiam, ha pénz kell, csak végy a szekrényből.« Éjjel volt, Aladárnak hirtelen kellett a pénz. Hat persze, feltörte a szekrényt, mikor nem találta a kulcsot... De az apa engedelmével. Előleges beleegyezésével... A puszka nem igaz... A puszka hazugság!

— Nyugodjék meg nagysád — szölt Tibold Miklós szinte halkán es kérem, távozzék, mert hiszen tudja, hogy nem illik egy fiatal leánynak huszártisztinél vizitelni.

vőben sem Transzvá, sem Oranzs nem tarthatja meg független-éget és a mely kizar mindenféle idegen beavatkozást a háboru dolgaiba. Vegül azt mondják a miniszterek, hogy ezen a véleményen van Natal minden lojális polgara. Chamberlain azt válaszolta a kormányzóknak, hogy a jegyzőkönyvet az angol kormány nagy örömmel és meglelégedéssel fogadta.

London, apr. 10.

Az újságok táviratai szerint annak a csatának, melyet Pumer ezredes április elsőjén Mafeking fölszabadítása végett Ramatiabáma mellett vívott a burokkal, nagyon komoly karaktere volt. A burok számos közlegényen kívül elfogtak két őrnagyot és három századost, akiket Pretóriába szállítottak.

London, apr. 10.

Fokvárosból jelentik, hogy a nyolczadik hadosztály Rundless parancsnok-ága alatt oda érkezett s innen néhány nap muva Kimberley felé fog indulni. Az angol kormány Newyorkban ötezer lovat vásárolt, — 3 darabjat husz fontért.

London, apr. 10.

A Timesnek jelentik Wepenerből 7-ki kelettel, hogy az ottani helyőrség csakugyan izolálva van, az angol erődítési vonalak azonban rendkívül erősek és a sereg bőven el van látva élelmiszerral. Az előrsők aillandóan lövődöznek egymásra.

London, apr. 10.

A Reuter-ügynökség jelenti Alivalordból, tegnapi kelettel: Wepener mellett tegnap egész nap heves összeütközés folyt.

Az ellenséget megvertük, de mindkét oldalon súlyosak a veszteségek. Egy másik hadosztály Dewetsdorpból Wepener felé indult. A Reuter ügynökségnek egy másik távirata jelenti Alivalordból tegnapi kelettel: A mai ütközethen a burok Maxim agyui eleinte nagy pusztítást vittek végbe sorainkban, de a brit agyuk csakhamar beletaláltak a helyes távol-ságba s az ellenségnek nagy kárt okoztak. — Roupvilleből egy hadosztály elindult Wepener felé.

Táviratok.

Sztrájkok Ausztriában.

Schlan, apr. 10. A bányamunkások legnagyobb része ma munkába áll. A sztrájk megszűnése legközelebb várható.

Gablonz, apr. 10. A tannwaldi gyapotfonó gyárban tegnap ötszáz takács abbahagyta a munkát, mert az igazgatóság elbocsátotta egy társukat, akit a bíróság egy szövömester bántalmazása miatt elítelt.

A bécs—pozsonyi villamos vasút.

Bécs, április 10. Ma és a tartománygyűlés legutóbbi ülésén nagy küldöttségek jartak J a x képviselőnél, az alsó-ausztriai tartománygyűlés vasutógi bizottságának elnökénél és a tartományi bizottsági tagoknál, hogy a tartomány támogatását kerjék törzsrészvények jegyzése alakjában a tervezett bécs pozsonyi villamosvasút számára. A küldöttségeket tartománygyűlési képviselők vezettek. Jax képviselő azt válaszolta a küldöttségeknek, hogy a tervet a leggygyobb jóindulattal fogadják; de eddigelé a tartományi bizottság még nem dolgozott ki erre vonatkozó javaslatokat. — S e n e i c h e r tartományi bizottsági tag azt mondta, hogy a tartománygyűlés pénzbeli támogatása a rendelkezésére álló eszközöktől függ.

H I R E K.

Nagy héten.

Egy száraz fűgefa hajladozott az utczen. A kiszáradt fánál nincs is valami szomorubb. Még az ut fehér pora is belepte. Kísértet volt a többi lombos és virágos fűgefák, palmafák sorában. Ez a száraz fa mégis virágot hajtott, gyü-

mülsöt termelt alig annyi időnek mulása alatt, mi néhány minutumig tartó utnak a megtevéséhez kívánatos. Levelet hajtott ez a száraz fűgefa, amidőn a fehér arcú, fehér homloku, galamb-tisztaszemű fiatal férfiember érkezett közelebe és tekintetét reá vetette. Nem aranyos gyaloghintóba jött ez a férfi. Pánczél inges lándzsások nem voltak kevélykedő kísérői. Gyémánt korona sem volt a fején. Bibor-bárony királyruha nem takarta karcsu termetét, Közönséges öszvér hátán lovagolt. Hófehér kelmeből volt az öltözéke. Nem jött ő éles fegyvereknek kemény hatalmával. Csak egy virágos ágacska tartott kezében. De szava mint a csúrgatott méz, édes volt. Tekintete, mint a fehér galamboknak tekintete, Ő jött hirdetőjeként a szeretetnek. És ujongott és hódolt ő neki az egész nép. A mi virág csak termelt Jeruzsalem kertjeiben, azt a gyenge szüzek letépték, a mi lombot csak hajtottak a büszke pálmák, legalyazták azt az erős férfiak s odaszórták mind-e virágos tavaszt a fehér homloku jövevények utjába. Volt ki drága köpenyét leterítette az utcának meszes porába. És ujongott. És sirt örömeben a nép . . . Ez a fehér homloku férfiu Jézus volt. Ő Máriának volt a fia . . . Ez a nap virágvasárnapja. . . és e nappal megkezdődött a nagyhat.

* **A muszaj ünnep.** Pár hivatalos épületen leng a trikolor, hirdelve a hivatalos világ »muszaj ünnepét«. A nép maga csodálkozva hallgatta 8 órakerreggel a »vasárnapos« harangozást és őszinte csodálkozással kérdezték: m i v a n m a ?

Ma szentesítette a király az 1848. márcziusi törvényeket. Törvénybe iktattatta B a n f f y Dezső br. volt miniszterelnök, hogy ez a nemzet hivatalos ünnepe.

Ez a mai nap eseménye. A törvénynek engedelmeskedik a hivatalnokikar, de a nemzet lelke soha sem fog e törvény igjába hajolni, ez a lélek a 48-as eseményeket más nappal, Március Idusával hozza kapcsolatba, ezen a napon, Március Idusán dobog az fel lázasan és hiában törvény, hiában annak az őszinte lelkesedést lohasztó s a figyelmet más napra terelni akaró célzata, április 11-én lelkesedés helyett legfeljebb szomorú mosoly látszik a polgárok arczán és úgy kérdezik:

— Vajjon mi is van meg hát azokból az 53 év előtt szentesítést nyert üdvös törvényekből?

* **Ünnepi istentiszteletek.** Az ágost. hitv. ev. templomban: N a g y p é n t e k e n délelőtt 10 óraker passió, utána urvacsora. Fungens lelkesz Materny Lajos főesperes. Délután 3 óraker ima. Schindler Márton. H u s v é t e l s ó napján d. e. 10 óraker egyhazi beszéd és urvacsora. Fungens lelkesz, Materny Lajos főesperes. Délután 3 óraker egyhazi beszéd, tartja Schindler Márton segédlelkész. H u s v é t m a s o d n a p j a n d. e. 10 óraker Materny Lajos főesperes, d. u. 3 óraker ima.

* **Hajdúvármegye és a belügyminiszter.** Széll Kálmán belügyminiszter Hajdume-

gye köztörvényhatóságához a mai napon a választási fuvardjakat illetőleg leiratot küldött és a szabályrendeletek irányelveit megállapító körrendelettel egyidejűleg intézkedett a belügyminiszter az iránt is, hogy a fuvardjakra vonatkozó új szabályrendeleteket a lehető legrövidebb idő alatt megalkossák a vármegyék. Szükségessé tette ezt az intézkedést már csak az a körülmény is, hogy az új általános képviselőválasztásokat, a melyeknél már a kuriai bíraskodási törvény rendelkezései nyerne alkalmazást, mindaddig nem lehet elrendelni, a mig az összes vármegyék fuvardij-szabályrendeletei jóváhagyást nem nyertek. Fölhívja a vármegyét, hogy az általa kijelölt irányelvek figyelembe vétele mellett „újabb beható megfontolás tárgyává tgye« a fuvardjak megállapításának kérdését, meghagyta a miniszter, hogy a megfontolás eredménye alapján alkotott szabályrendelet két példányát az illető közgyűlési határozattal, a kihirdetést igazoló bizonyítványokkal s az esetleges fölebevezésekkel együtt hozza legkésőbb a jövő hónap végéig terjeszték föl; a mennyiben pedig a tavaszi rendes közgyűlés határideje a szabályrendeletnek máius végéig leendő fölterjesztésére későnek mutatkoznék, még április folyamán erre a célra rendkívüli közgyűlést tartson.

* **Boczkó Sámuel 200 korona jutalomdija.** Debreczen város külterületén a tél folyamán mint tudva van veszedelmes betörő banda garázdalkodott. Gyors egymásutánban törtek fel 102 pajtát s elszállítottak minden olyan értékes dolgot, melynek hasznát vehették. A rendőrség annak idején erős nyomozást indított, de a betörőket nem tudta kézre keríteni. Ekkor törtent az, hogy B o c z k ó Sámuel r. főkapitány 200 korona jutalmat tűzött ki annak a részére, a ki a rendőrséget nyomra tudja vezetni. A nyomozást később a csendőrök is folytattak s a vámospérsi csendőrőrmesternek sikerült is kideríteni a tetteseket. A betörőket a debreczeni bünygyi osztály börtönébe kísérték be, a 1. pott holmikát pedig szintén beszállították. A betörők elfogásának érdeme tehát H o d o s s y Antal, vámospérsi csendőrparancsnoké volt, így a 200 korona jutalom „öt íleti meg. — B o c z k ó Sámuel rendőrfőkapitány a jutalom díjat tegnap küldötte at a debreczeni szarnyparancsnoksághoz, ahonnan Göltmann szazados Vámospérsre expedialta Hodossy kezeihez.

* **Az ipartestület díszterme.** Az ipartestület mely alig egy éve működik, életvitalóságának s vezetői lelkes munkásságának újabb szép bizonyítékát adta. A feloszló Központi kávéház teljes berendezését, biliárd asztalokkal együtt, megvásárolta a testület s a most épülő városi bérházban szép dísztermet fognak berendezni. Ebben a teremben fogják elhelyezni annak a szabadságszobornak a gipszmintáját, melyet a mi kváló szobrászunk T ó t h Andras készített Selmezbánya számára.

* **Zsibárus stikli.** Kovács Gabor bojtárgyerek ma délelőtt a zsibárus soron ödöngött. Negy kemény forint nyomta zsebét, a melyet szürvasárlásra tartogatott. Nézegette a zsibárus holmikát, s nagyon magtetszött egy czifra szür. Megkérdezte az elárusítót, meanyiert hajlandó eladni a czifra szürt. A jeles ócskás mondott valamelyes összeget, de annyival a bojtár nem rendelkezett.

— Nekem csak négypengő forintom van. ha annyiért ad egy szűrt, veszek.

— Hogyne, hogyne, válaszolt az udvarias ócska! Rögtön kezébe nyomott a bojtárnak egy zálogcédlulát azzal a meghagyással, hogy menjen a Csapó-utcai zálogházba ott majd a cédlulára kiadják a szűrt.

A tapasztalatlan pusztai legény el is ment a zálogházba, meg is mutatta a zálogcédlulát, de ott azt választották, hogy ha 13 koronát fizet megkapja a szűrt. A szegény bojtár kétségbeesve sietett a bűnügyi osztályhoz, bepanaszolta a zsibárust, a ki öt ilyen csunyan rászedte. A zsibárus a siklire vonatkozólag nekünk is van megjegyzésünk.

Megjegyzésünk pedig az, hogy elvárjuk a rendőrségtől, miszerint a kereskedelemügyi miniszter rendelkezésének, mely a zálogcédlulákkal való üzérkedést szigorúan megtiltja, érvényt szerez, s az üzérkedő zsibárust példás büntetésben fogja részesíteni.

* **Piacrendezés.** A jog és pénzügyi bizottság által kiküldött bizottság tegnap délután Vecsey Imre tb. főjegyző elnöksége alatt tárgyalta a debreczeni piacrendezés, a különféle árnlóhelyek kijelölésének kérdését. Már a múlt alkalommal jeleztük, hogy a bizottság javaslata az egyes piacokra nézve miben kulminál; tegnap a gyümölcs piac ügye került megvitatás alá s ez is hosszas eszmecsere szolgáltaott anyagot. Végeredményében a bizottság azt javasolja, hogy a gyümölcsös sátrak, melyek eddig a városházától a nagytemplomig állottak, a Piac-utca másik oldalára helyeztessék át, még pedig úgy, hogy a gyümölcsös sátrak a Bika szálloda épületétől a Hatvan-utcaig két, esetleg három sorban álltassanak fel. A bizottság a többi még le nem tárgyalt piacokra nézve közelebbi ülésében hoz javaslato.

A kofák és április 11. A mai hivatalos ünnepet nem zavarta meg semmi, csak a kofák méltatlankodásának morata. Ezek a jámbor polgárok ugyanis nem ismervén Bántfynak ama törvényét, mely a mai napot nemzeti ünnepé avatta, kipakolták a maguk holmiját csak úgy, mint más közönséges napokon. Jöttek azonban a szigorú megbízással ellátott rendőrök s úgy 9 óra után elzavarták a piacról minden kofa népiséget, a tudás fölnyével magyarázván nekik, hogy mi is ez a mai nap? Hogy mennyire respektálták a kofák ez okos beszédet s hogy mennyire járultak hozzá a „nemzeti ünnephez”, megmondhatják azok, kik jelen voltak a zöltségek összekolálásánál.

* **Betörés.** A főtéren a Fróbel gyermek kert előtti házban laknak C s a n a k József kereskedő segédei. — Tegnapelőtt éjjel ide lopózkodott be egy vakmerő tolvaj és sok mindent ellopott. Az első háló szobának a kulcsát kivette s azt kívülről helyezte a zárba azután az alvó segédek szobáin keresztül hatolva, nyakra főre pakolta fel karjára a ruhákat. Elment egészen a harmadik hálószobába, ott is összeszedett minden össze szedhetőt a nélkül, hogy a napi munkától eltörődött segédek a zajra felébredhetek volna. Mikor gazdagon felpakolva visszaigyekezett, az egyik ajtót erősebben tette be maga után. A zajra felébredtegy segéd, meglátta a ruhával felpakolt embert, rákiáltott, larmát csapott s utána rohant. A tolvaj erre a ruhákat levette a földre, kirohant s hogy az utána siető segédrel elzárja az utat, az előre kívül helyezett kulccsal rázárta az ajtót a fellarmázott segédekre, A zajra felébredtek a

hetesek is, a tolvaj után futottak, de az már akkor atvetette magát az udvari kert kerítésén. Az eső szakadt, valamennyien éjjeli pongyolában voltak s míg rubát vettek magukra a kerten keresztül elmenekült a tolvaj. — A harmadik kertenél találtak egy létrát, mely a kert kerítéséhez támasztva állott. A segédek ruhája megmaradt, de az ékszerek, órák, a miket a tolvaj a zsebebe rakott, mind oda van.

* **Az evangélikus egyház és a filléregylet köszönete.** Az agost. hitv. evang. elemi iskolának a Debreczeni Első Takarékpénztár 60 koronát, az István gőzmalom 40 koronát, a Takaréks és Hitelintézet 10 koronát adományozott. Az egyháznak Gáik Andrásné urnő egy fehér oltartörőt, Beltz Vilmos ur 3 csomag csillárba való gyertyát adományoztak. Fogadják a jószívű adakozók az egyház hálás köszönetét. Materny Lajos főesperes lelkész.

A Közgazdasági Bank tek. igazgatósága az evang. filléregyletnek 20 korona segélyt juttatott, Fogadják ezen adományért a tek. igazgatóság az egyet hálás köszönetét, Az evang. filléregylet elnöksége.

* **Az aranyos kacsó.** A rendőrfogalmazó papiros és hivatalos arezot vágott, a mikor egy jámbor fiatalembert kísérték a szobájába.

— Vig Aladár joghallgató vagyok, mutatkozott be,

— Fél-e vagy tanu?

— Dehogyan is félek, meg aztán tanu sem vagyok.

Hát akkor mit akar?

— Ellopták az órámat, ezt akarom bejelenteni.

— Ugy? Minek jár dorbézolni? Miért dőzsölt reggelig a füstös lebujszokban? Miért ült le kártyázni a piszkos kávéház sátek sarkában?

— Bocsanat... én még sohasem voltam olyan rossz helyeken... vidéki vagyok.

— Hát akkor hol lopták el az óráját?

— Színházban.

— Ez érdekes. Mit adtak?

— A Göröggrabszolgát.

— Jó darab pompásan énekel Kállay Lujza.

— Elismerem, de én az órámról...

— Vagy igen. Tehát kik voltak a szomszédjai?

— Jobbról éppen a rendőrfogalmazó ült mellettem.

— És balról?

— Egy szőke angyal. Ah!

— Részletezze.

— Szeme kék, mint a tenger, ajka piros mint az eper, nyaka, mint a hattyúé.

— Nem tud jobb hasonlatokat? Milyen volt a dereka?

— Ki volt kissé vágva.

A rendőrfogalmazó megpördölte a bajsáját s égő szemmel közelebb hajolt az ifjuhoz.

— Folytassa. Nem látta a lábát?

— De hát szükséges ez?

— Hogyne, a pontos személyleírás kedvéért.

— Nem láttam, de egyszer éreztem, hogy rálépött a tyukszememre.

— Szerencsés kópé, hisz ez jelbeszéd volt! Nem vette észre, hogy önhöz simul?

— Egyszer, a mikor legsötétebb volt a nezőtér, egészen rám hajolt. Sőt éreztem, hogy aranyos kacsója az ölemben pihen.

— Ő a tolvaj!

— Tehát remélhetem, hogy kézre kerül.

— Na!... Lehetséges... De, lássa én rajtam ez nem esett volna meg, mert én megszorítottam volna azt az aranyos kacsót.

* **Uj regényünk.** Lapunk mai számában érdekes regény közlését kezdtük meg. A regény alakjai a mai társadalom keretében mozognak, hőse egy hírlapíró és egy színésznő. A regény címe:

MAGDA.

Szerzője Sipos Bela. lapunk segéd-szerkesztője. Felhívjuk reá olvasó közönségünk figyelmét.

* **Sikkasztással vádolt lelkész.** Boicz Miklós gyapjui görög keleti lelkész ellen több rendbeli vadat emeltek az egyházi hatóságnál a hívek. A legsúlyosabb ezek között a vádak között az, hogy a lelkész az egyház vagyonából tekintélyesebb összeget elikkasztott, a többek között azt a pénzt is, amit Königsvarter Hermann báró templomépítésre adott a gyapjui egyháznak. A felettes egyházi hatóság a vádak alapján megindította a vizsgálatot s annak vezetésével Pakala Tamás nagyváradi, Roxin Tivadar tenkei espereseket bízta meg. A fegyelmi ügy tárgyalása értesülésünk szerint tegnap vette kezdetét, amelyen a vádolt lelkész azzal védekezett, hogy a kérdéses összeg a Bihoreana román pénzügyintézetben van elhelyezve. Kiderült azonban, hogy a pénzt már a vizsgálat megkezdése után helyezték el a bankban. A fegyelmi tárgyalások befejezése után az iratokat a szentszékekhez fogják felterjeszteni, mely a dologban ítékezni fog.

* **Elfogott olasz pénzhamisító.** A temesvári rendőrség veszedelmes nemzetközi gonosztévőre tette a kezét. Az utóbbi napokban a délvidéken több esetben olasz bankjegyeket kínáltak beváltásra vagy tényleg be is váltották a mi pénzünkre. A bankjegyekről később kiderült, hogy hamisak. Aradon is tetek panaszt a pénzügyintézetek és kereskedők köréből az ottani rendőrségén, hogy egy olaszul beszélő, jól öltözött egyén hamis olasz számlírás bankjegyekkel becsapta őket. A napokban a temesvári József-külvárosban, a Bem-utczában levő Morminoféle olaszborcsarnokban Rechoitzer detektiv kinyomozta és letartóztatta a hamis pénzes olaszt, akinél mintegy nyolczezer lra hamis olasz bankjegyet talált. A neve Salvatore Gerica és földmunka vállalkozónak mondja magát. Vele volt egy fiatal nő is, aki vonakodott magát megnevezni és kísérője nem akarta elárulni. Mindkettőjük a temesvári rendőrség központi fogházában őrzik, amíg ügyükben a megindított nyomozást be nem fejezik.

* **Pisztolypárbaj.** Nagyváradon vasárnap délután dr. Kurlender Ede és Fényes Manó pisztolypárbajt vívtak. A párbajban Fényes sebesült meg, a mennyiben Kurlender golyója a czombját furta át.

* **Értesítés.** A Chevra Kadisa előljáró sága részéről tisztelettel értesítettnek mindama hitközségi tagok, a kik a Chevra kötelekebe ohajtnak magukat felvétetni, hogy f. évi apr. hó 16-án d. e. 11 órakor tagfelvételi választmányi ülés lesz. A kik tehát a Chevra kötelekébe magukat felvétetni ohajtnak, főkeretnek hogy ebben szándékukat akár írásban, vagy előszóval a chevra jegyzői irodában (kapolnási u. első szám alatt) bejelenteni sziveskedjenek. Chevra tagul csak azok vétetnek fel, kik a helybeli két hitközségének tagjai.

* **Gyászjelentés.** A legmélyeb fájdalommal tudatjuk a felejtethetlen jó férjnek, apának, nagyapának testvérnek, sógornak és aldott emlékü jó rokonnak Néhai Polg bors Borsy Andrának f. hó 10-én, reggel 6 óra-

kor, életének 67-ik évében szívvelhűdésben történt gyászos elhunytát, Kedves halottunk hűlt tetemei f. hó 12-én d. u. 5 órakor fogtak az ev. ref. egyház szertartása szerint az Erzsébet-ut 44. számú háztól, a kistemplomban tartandó gyászima után, a Hatvan-utcai temetőbe örök nyugalomra tételni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, az elhunytak jóbarátait szomorodott szívvel meghívjuk. Debreczen, 1900. ápril. hó 10. Bannatos neje : Özv. Polg. Borsy Andrásné Nagy Terézia. Gyermekei : Emma férjével Polg. Nagy András-al, József nejjével Balla Rozália és gyermekeivel, Lajos, Eszter férjével Polg. Balla Tihamerral, Károly és Gyula. Testvére : Polg. Borsy Dániel nejjével, Özv. Polg. Nagy Jozsefné; valamint számos rokon nevében is. Aldás és béke poraira! A temetést Gebauer K. temekezési intézete rendezzi.

* Dr. Brunner Lajos orvos lakását a Kossuth utcáról a Bathyány utca 12 sz. háza tette át.

* Dr. Király Péter ügyvéd lapunk munkatársa ügyvédi irodáját folyó április hó 12-én Széchenyi utca (kis-templom-utca) 19. sz. alatti helyiségbe helyezte át; ez a lakóház Kis-Uj-utca (Simonffy-utca) felől 20. számot visel.

Színház.

A görög rabszolga. Ez az excentrikus op rette még a 14-ik előadásán sem veszítette el vonzerejét. Telt ház tapsolt tegnap is a szereplőknek, kik közül ismét F. Kállay Lujza vívta ki bájos, kedves játékával, elegáns tánczaival, az elismerő zajos tapsokat. — Új volt Szathmáry a prefektus szerepében. Tulzásait leszámítva elfogadható alakítást nyújtott. A baleket mint rendezés most is megismélték.

Odry Árpád első fellépte. Odry Árpád színtársulatunk újonnan szerződött tagja, a ki a múlt évben már kedvence volt közönségünknek, holnap lép fel először mint újonnan szerződött tag. Az Arany ember Kadisa kapitányát játssza.

Színházi műsor.

Szerdán, apr. 11-en beret 160. szám. A. Nóra. Színmű 3 felvonásban.

Csütörtökön, apr. 12-én beret 161. sz. »B. Breznay Aune és Odry Árpád első felléptéül; Az aranyember. Dráma 5 felvonásban. Irta: Jókai Mór.

Penteken és Szombaton április 13 és 13-én szünet.

Vasárnap, apr. hó 15-én két előadás: délután 3 órakor felhelyarákkal: Telen, Eredeti népszínmű 3 felvonásban.

Este 7 és fél órakor, beret 162. szám. A pünkösdi királyné, Eredeti népszínmű 3 felvonásban.

Hétfőn, apr. 16-án két előadás, délután 3 órakor felhelyarákkal: Kuruczifurfang, Enekes színmű 3 felvonásban.

este 7 és fél órakor beret 162. szám. »C. Pataki Béla első felléptéül: Próbaházasság, Enekes bohózat 3 felvonásban. Irta; Gerő Karoly.

Törvénytörés.

§ **A megtagadott kölcsön.** Mikor a kerepesi-uti Parisi Mulaó ajtajai örökre bezárultak, az egyik tulajdonos, Löbl Izidor is elhatározta magát — hogy a zaklatásokat a hitelezők részéről elkerülje — a névmagyarosításra. Így lett aztán a Löblből — Rohonczi. Mint ilyen ősi, nemesi nev viselője Fleisch Sándor barátjával együtt megnyitották a Dalszínház-utca 2. szám alatti Metropole-kávéházat, a mely egymagában több dolgot adott a rend és közkiszátság megőrzése szempontjából a rendőrségnek, mint az egész kerület. Egész sereg detektív jart-kelt naponként a kávéházban, hogy észleleteikről jelentést tegyenek a főkapitányságnak és a kerületi kapitányságnak.

Egy alkalommal — 1898. év szeptember havában — Lichtenstein Jakab detektív harmadmagával ott járva, megbotránkozó dolgok nyomára jött. Meg is tette jelentését a VI. kerületi rendőrkapitányságnál Rohonczi Izidor ellen. Mikor az ügyei N a s z á d y rendőrfogalmazó tárgyalta, a tárgyalás közben a védekező Rohonczi ezt a kijelentést nyilvánította:

— Az egész feljelentés csak boszu műve Lichtenstein részéről, mert nem adtam neki 30 frtot kölcsön.

A kijelentés jegyzőkönyvbe került s a detektív rágalmazás miatt tett feljelentést Rohonczi ellen a büntetőtörvénytörésnél. Ma tárgyalta ezt az ügyet Haupt bírő elnöklété alatt a büntetőtörvénytörés. A tárgyaláson a vádlott azzal védekezett, hogy a kérdéses alkalommal teljesen részeg volt. Daczára annak, hogy a törvénytörés előt kiballgatott tanuk ennek ellenkezőjét bizonyították, a bíróság kénytelenítve volt Rohonczi felmenteni, mert a kérdéses nyilatkozatot, hivatalos kiballgatása közben mintegy védekezésül hozta fel. Különben is a kölcsönkérés nem büntetendő, hadem csak fegyelmi eljárást maga után vonó cselekmény. Az ítélet ellen Farkas ügyész semmiségi panasszal élt.

CSARNOK.

Magda.

Regény egy kötetben.

Irta: Sipos Béla.

— Itt dolgozni kell! Azt a negyvenöt forintot, melyet a részvénytársaság havonként kiutal az ön számára meg kell érdemelni, mert majd egy szép napon tudtára adja Braun ur — a ki itt mindenható — hogy «működésére többé nem reflektálunk.»

— A segédszerkesztő mindezeket olyan száraz, színtelen hangon mondta el, a m sikasztalnal dolgozó Déri Palinak, hogy az, egy szót sem mert szólani, csak fejével integetett: «igen, ugy lesz!»

Történt pedig mindez az «Ébresztő» szerkesztőségében esti 8 órakor. A munkatársak lázasan dolgoztak, a bécsi telefon csengetése erős működésben volt, a felelős szerkesztő is szobájába vonult, s egy nagyfontosságú közpolitikai cikket törte fejt.

Mikor a segédszerkesztő elvégezte mondanivalóját, eltemetkezett a papir halmaz közé s böngészte a táviratokat. Fel sem pillantott hagyta Déri Palit küzködni azzal a riport cikkel, mely egy brutális hazmesterről szólt, ki rettenetes cinizmussal verte agyon a feleségét.

Az első munka volt, vigyázni kellett. — Mire a segédszerkesztő össze állította a távirati rovatot, ő is kész volt vele, s kisse elfogultan adta oda biralat végett. Havas a segédszerkesztő megajátotta a cvikkerét, néhány másodperc alatt átfutotta a keziratot. Ra nezett Déri Palira, újból belepillantott a kéziratba, kétszer háromszor megforgatta, azután egy szakítással kette tette.

Mikor a szenzációs riport cikket már a papir kosár fenekén pibent, ismét felemelte fejét, s rá nézett a fiúra:

— Semmi szükségünk morál filozófiai tanulmányokra. Nem bölcsésznek hanem riporternek szerződötték! Tessék magát ehhez tartani. Irja meg a cikket újra, ügyesen, okosan, de mindenké fellett érdekesen. — Ne taplaljon irodalmi ambíciókat, igyekezzék ujságíró lenni!

Déri Pali fülig pirulva ült ismét íróasztala mellé. Megírta a cikket, átnyújtotta Havasnak, a ki azt némi igazítással a szedőgyerek nyomdafestékes kezébe nyomta.

Tizenegy óráig esend volt a szobában. Azután elenkülni kezdett. — A szerkesztőségi tagok munka után ide szoktak pár percre bejönni, hogy szót váltsanak a durva, darabos segédszerkesztővel, aki mindenkiné szemébe vágta az igazságot; de a kit azért mindenki szeretett.

Déri Pali egymásután mutatkozott be kolégáinak. Sáppadt, beesett szemü ideges ember volt java része, kiket az éjszakai munka már tönkre tett. Az idegizgató, lélek ölö munka csak két három kolégája arcán hagyta meg azt a természetes pirt, melylyel ő még nagyon is büszkélkedhetett.

Azután ismét kiürült a szoba. Az elegáns főszerkesztő ur is elvonult, s az egész redakcióban Havas és Déri Pali maradtak. A fiu nem mert elmenni. Felt, hogy megbontja a rendet, a minek az lesz a következménye, hogy Braun ur a részvénytársaság nevében nyilatkozn fog. Csak tizenkét óra után merészelt leakasztani kabátját a fogasról, jelezve, hogy indulni készül. Havas észrevette szándékát, megszólította:

— Haza?

— Igen!

— Van dolga?

— Nincs!

— Akkor várjon meg engem. Ma én vagyok az inspekcziós. Két óráig leszek elfogleva, szeretnék addig beszélgetni. Új ember, nem fog ártani, ha egy és mas dologról felvilágosítom. Az ablakban van a cigarettadoboz, talán van meg konyak is abban az üvegben. Újjon a hintaszékbe, én majd a divanyra fogok feküdni. Néhány perczi a cigarettá kékes füstjét bámultak mindketten. Havas mesteri karikákat eresztett a füstből, majd megivott egy pohár konyakot, s Déri felé fordult:

— Hát maga miért akar ujságíró lenni?

Déri Pali egy pillanatra zavarba jött s álig tudott válaszolni a kérdésre. Havas különben nem nagy súlyt helyezett a feleletre hanem tovább kérdézködött:

— Mi az apja?

— Ügyvéd!

— Hány éves ön?

— Huszonkettő.

— Mindjárt gondoltam! Csakis huszonkét éves fő képes magát ilyen örütségre hatarozni el. Ön jogot végezt, s most ujságíró akar lenni. Tudom hogy tele van idealizmussal, gyönyörű reményekkel. De nem gondolja, hogy ezt az időt ugy le fogja törni, hogy nem marad más a szívében, csak keserűség? Tudja azt, hogy negyven éves korára idegbeteg, összeférhetlen természetű, családótt ember lesz, kinek lefekvéskor es felelőskor világ és embergyűlölet lesz az imádsága?

Deéri Pali tagadólag rázta fejét!

— Mit — ön nem hiszi ezt? Szerencsétlen ember! Nem tudja, hogy ez a pálya csak szurós töviseket terem! Nem tudja, hogy husz év alatt két nyugodt és boldog napja sem lesz. Nem hiszi, hogy ki fog ábrándulni a világból, hogy mizantróp lesz? Hogy ezt csak felig-meddig is bebizonyítsam, hallgasson reám. Két óráig még sok időnk van, elfogok mesélni egy történetet, mely igazán az életből an meritv, s olyan tragédia, a milyen csak a mi bohémnek nevezett világuokban játszódhatik le.

Folyt. köv.

KÖZGAZDASÁG.

Dohánytermelők ankétje. A dohánytermelők és dohányszerkesztők közötti szolgálati viszony szabályozása érdekében szűkebb körű tanácskozás volt tegnap délelőtt, a földmívelésügyi minisztériumban, D a r á n y i Ignác földmívelésügyi miniszter elnökségével.

Tekintettel azon körülményre, hogy a dohányszerkesztők a törvényhatóságok némelyike cseledeknek, némelyike munkásoknak, a bíróság pedig többnyire egyenjogu vállalkozóknak minősítette, a mely minősítések, különfeleségből tömérdek kontroverzia származott, felette időszerűnek mutatkozott a földmívelésügyi miniszternek elhatározása; hogy ezen viszony törvényhozásilag szabályoztassék.

A tanácskozásban megjelentek többek között: gróf Destewilly Aurel, gróf Zselenszki Róbert, gróf Keglevich, báró Perleberg központi dohány igazgatósági elnök, Kristóffy

József orsz. képviselő, Ordódy, Kallay és sok más jeles dohánytermelő.

A gyűlést a miniszter az érdeklődést felkeltő beszéddel nyitotta meg s a tanácskozás folyamán, amelynek alapjául egy valóban jeles előadói tervezet szolgált, úgy a dohánytermelők, mint a dohánykertészek érdekeit biztosító számos javaslatot fogadtak el.

Az ülés berekesztésével Kallay András köszönte meg az értekezlet nevében a miniszternek az ügy iránti buzgólkodását és a meghívottak iránt tanúsított bizalmát. Egyben a saját maga nevében felkerte a minisztert, miszerint azon régi anomáliának, a mely szerint a dohányügy pár excellence földmivelési ügy voltának dacára, még mindig a pénzügyminisztérium ressortjához tartozik, véget vétni és a mezér, ezen felette fontos ágának a földmivelésügyi ressortba leendő fölvétele érdekében a szükséges lépéseket megtenni sziveskedjek. A földmivelésügyi miniszternek rövid válasza után az értekezlet a miniszter eltevésevel ért véget.

Mivel pótoljuk a talaj foszforsavát.

Gazdánk körében mindinkább terjed a kimerült talajerőnek foszforsavval való fokozása, illetve pótlása, ennél fogva czélszerűnek tartjuk a foszfortrágyák két legismertebb nemének a szuperfoszfatnak és a thomassalaknak fontosabb tulajdonságaival, valamint ezek használati értékének egymásbozi viszonyaival gazdaközönységünket megismertetni, mivel a két trágyanem közötti különbség olyan, hogy azzal a gazdának okvetlen számolni kell, ha a trágyázással a kívánt eredményt el akarja érni. Nevezetesen a szuperfoszfatban a földbe juttatandó foszfor vízben könnyen oldható alakban van jelen, míg a thomas-salakban levő foszfor vízben fel nem oldható, hanem ezt csak a humusz sava és a gyökérsav képes feloldani.

A szuperfoszfat gyorsan oldódva rögtönösen hat. A hol tehát gyors hatás igényeltek, ott szuperfoszfatot, ahol pedig megfelelőek igényezik a lassu hatás, ott thomassalakot.

A thomas-salak jól hat vizet át nem bocsajtó altalajjal bíró kötött agyagban, szoval hideg talajban; továbbá alkalmazható ott is, a hol sok a humusz, mert annál könnyebben oldódik a thomas-salak foszforsava. Továbbá a thomassalakot közepes biztossággal használhatjuk minden más talajon, a mely nem heves természetű, főleg pedig oly helyen, a hol a csapadék-mennyiség elég nagy.

Mig azonban a thomas-salak csak bizonyos — a fent említett — esetekben, csak sajátzerű viszonyok között fog teljesen érvényesülni, addig a szuperfoszfat minden foszfor-szegény terű eten sikerrel alkalmazható.

Ennyit általában a klima és a talajra vonatkozólag.

Hogyan ejtsük meg a választást a termelőndő kultúrnövényekre való tekintettel?

A két trágyaféleség különböző oldhatóságánál fogva következőkép használandó. Hogy ha a vetés évében lekerülő vetemények alá adjuk a műtrágyát, választuk feltétlenül a szuperfoszfatot: olyan növény alá pedig, mely két vagy több évig marad a talajban, thomassalakot alkalmazhatunk.

E szerint tehát a tavaszi gabonaféléket, nemkülönben répa és burgonya tábláinkat szuperfoszfatlaltal, az évelő takarmányokat: lóhere, luczerna, baltaczim és herefüveket pedig helyesebb lesz thomas salakkal megszórítani.

Ha a rétek sp czialis kaint-trágyája mellett foszfort is óhajtunk alkalmazni, úgy lehet thomassalakot alkalmazni. A gyakorlatban azonban legáltalánosságban őszi gabonák alá használjuk a szuperfoszfatot és pedig úgy, hogy őszzel a vető szántással leszantjuk. Ez helyes is. A tudományos kísérletek is azt bizonyítják, hogy az első év termését a szuperfoszfat a legjobban eseten fokozza s miután az őszi termények legértékesebbek, tehát épen ezen termények javítása lesz indokoltabb.

Ujabbban nyert sikeres kísérletek szerint a foszfortrágyát nem közvetlen az ősziak alá kell alkalmazni, hanem az ősziak előveteménynek adanda a foszfor; ilyenkor a szuperfoszfat lesz hatásosabb. Pl. ha a buza előveteménye zabos búkköny, úgy a zabos-búkköny kapja a műtrágyát, Mután tehát a szuperfoszfat gyors hatásu s minden talajban bevalik, a gazdák joggal keresik sikeresebben.

Magy. kir. államvasutak üzletvezetőség
Debreczen.

9*67/II.1900. szám.

Pályázati hirdetmény.

A helybeli állomásunkon levő régi indóház lebontására ezennel pályázatot hirdetünk, melyre a kellően felbelyegzett ajánlatok legkésőbbben folyó évi április hó 20-án déli 12 óráig az üzletvezetőség titkárságánál benyújtandók.

A munka elnyerése esetén óvadéku is szolgáló bánatpénz fejében f. évi apr. hó 19-én déli 12 óráig gyűjtőpénztárunkba 600, azaz hatszáz korona készpénzben, vagy állami letétre alkalmas értékpapirokban fizetendő be.

Ez óvadékot a munka kifogástalan befejezése után vállalkozónak vissza fogjuk adni, feltéve, hogy az alább felsorolt feltételeknek mindenben megfelelt.

Kivéve a fűtési és világítási berendezéseket és a verendakorlátot, az összes visszanyerhető anyagok vállalkozó tulajdonát fogják képezni. Oly ajánlatokat, melyek e feltételektől eltérnek, nem fogunk tekintetbe venni. Az ezen anyagok fejében, a bontási költségek levonása után fizetendő általány összeget vállalkozó a bontási munka megkezdése előtt tartozik gyűjtő pénztárunkba befizetni.

Vállalkozó tartozik továbbá a bontási munkát, vett felhívás után azonnal megkezdeni és azt, valamint az anyagok elszállítását olyképen folytatni, hogy a f. évi május hó 31-én az épület teljesen lebontva és a bontásból kikerült minden anyag és omladék a magy. kir. államvasutak területéről elszállítva legyen.

E határidő be nem tartása esetén a fenn kikötött óvadékból minden késedelmi nap után 50, azaz ötven korona kötbér lesz vállalkozó terhére visszatartandó. Az óvadék elégtelensége esetén a késedelmi kötbér fedezésére a m. kir. államvasutak területéről el nem szállított anyagok fognak szolgálni.

Vállalkozó tartozik a bontási munkákat olyképen végezteni, hogy általuk sem a személybiztonság, sem a vonatforgalom veszélyeztetve, illetve utóbbi akadályoztatva ne legyen. A képződő por ellen a bontás helyét állandóan locsolni tartozik; az ehhez szükséges vizet az állomás kutjaiból vagy vízvezetékéből díjtalanul veheti.

Végül figyelmeztetjük az ajánlattevőket, hogy csak oly ajánlatot fogunk tárgyalás alá venni, melyben az ajánlattevő minden kétséget kizáró módon ki nyilatkoztatja, hogy az e hirdetményben foglalt feltételeknek magát fenntartás nélkül aláveti.

Debreczen, 1900. április hó 10.

Az üzletvezetőség.

Előnyösen ismert kitünő gyártmányu

stiriai lódent

divat kelméket, fekete és kék kelméket tartós minőségben, férfi öltönyökre, szállit:

Kastner és Öhler cég

posztó osztálya, Grác.

Minták bérmentve. Magyar levelezés.

Hirdetés.

Van szerencsem a nagyérdemű izrlakosságnak tudomására adni, hogy a „husvétii ünnepre“ Debreczen város szeszkereskedése igyekezett a legjobb minőségű

husvétii kóser

szilva és törköly pálinkát

beszerezni, és azok a debreczeni izraelita főrabbi ellenőrzése és pecsétje alatt, Piacz-utca Lusztig Mór kereskedésében és a saját üzletében kaphatók:

1 liter h. k. szilva pálinka ára üveggel	80 kr.
1/2 „ „ „ „ „ „ „ „	40 kr.
1 „ „ törköly „ „ „ „	1 ft.
1/2 „ „ „ „ „ „ „ „	50 kr.

Tisztelettel

Papp László

üzletvezető.

304.

Az „István“ gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEJYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbe lépést eladási, fizetési és szállitási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG ÉS ENGED-
MÉNY NÉLKÜL.

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt	100 kiló
korona értékben:	
A. Asztali dara nagyszemű	30.—
B. Asztali „ aprószemű	28.80
0. Királyliszt	28.80
1. Lángliszt kivonat	27.40
2. Elsőrendű zsemlye liszt	25.80
3. Zsemlye liszt	24.60
4. Elsőrendű kenyér liszt	24.—
5. Közép kenyér liszt	22.60
6. Kenyér liszt	21.20
7. Barna kenyér liszt	18.20
8. Takarmány liszt	12.20
11. Firoom korpa szákkal	9.40
„ „ szák nélkül	9.—
Durva korpa szákkal	9.—
„ „ szák nélkül	8.60
12. Csirke buza szák nélkül	6.60

A zsákok súlytartalma, teljsúly tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig	85 kilogramm.
7. és 8. szám	70 „
11. és 12. szám	50 „

Debreczen, 1900. ápril. 11.

Üzleti könyvek nagy raktára

HOFFMANN és KRONOVITZ

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére

Levélpapír cégnyomással

1000 drb, 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték cégnyomással

1000 drb, 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és béli meghívók.

Eljegyzési kártyák

nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Evi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítására.

Rovatos iverk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.